

налъ да чете свещеннитѣ книги и да ходи въ черква, и повѣчето прѣминавалъ врѣмето си въ молитви. Тия негови наклонности били още повече разпалвани и подбуждани отъ неговитѣ добродѣтелни родители. Тѣ се стараяли да развиватъ тия добри наклонности въ душата на младия Николай, било чрѣзъ разкази и поучения, било чрѣзъ четение светото писание. Не само дома, но и изъ пѣтьтъ тѣ му посочвали различни случки изъ живота на хората и сж му показвали, кои отъ дѣлата на тия хора сж били съгласни съ християнския животъ и съ Христовото учение, а кои дѣла сж били противни на християнското учение и на Евангелието. Тия свои поучения тѣ сж подкрѣпiali сж добродѣтеленъ животъ, съ добри дѣла и съ хубави примѣри, и сж били живъ примѣръ на християнски животъ. Всичко това се впечатлило въ душата на младия Николай и той самъ гледалъ да прави добри дѣла. Още отъ дѣтинството си той обикналъ бѣднитѣ и си ромашнитѣ хора, обикналъ сирачетата, и никога не заминавалъ никого безъ да му даде милостивя и да го утѣши и насърдчи. Въ тая обноска на родителитѣ св. Николаеви има много добъръ примѣръ за всичкитѣ родители, учители и настояници, на които лежи грижата да възпитаваатъ дѣца. Колко хубаво нѣщо е да развиваме въ дѣцата още отъ найраннитѣ имъ години това чувство; да иматъ съжаление къмъ страждущитѣ, да иматъ състрадание къмъ бѣднитѣ и убититѣ и да иматъ воля да правятъ споредъ